

Arrest

nr. 209 088 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BEERTEN
Henry Fordlaan 47
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 27 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BEERTEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom, heeft u de Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Skopje, Macedonië. Uit uw eerste huwelijk heeft u een dochter D. (...) heeft die bij haar vader woont en twee zoons K. (...) (minderjarig) en A.S. (...) (o.v. X). Sinds elf jaar bent u gehuwd met E.J. (...) (o.v. X), die uit zijn eerste huwelijk een zoon T.J. (...) (o.v. X) heeft. Samen heeft een (minderjarige) dochter, D.J. (...). Samen met uw gezin woonde u in Sutka, bij Skopje, in een woning die uw eigendom is. Op 23 december 2013 diende u samen met uw echtgenoot en dochter D. (...) een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat u medische problemen had en in Macedonië niet de juiste behandeling kon krijgen. Op 30 januari 2014 nam het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U diende tegen deze beslissing geen beroep in en keerde terug naar uw woning in Sutka. Sinds een tweetal jaar geleden bent u getuige van Jehova.

Vlakbij uw woning in Sutka bevindt zich een moskee. Sinds twee jaar heeft deze moskee haar speakers buiten staan en is er 's morgens om drie uur een luide oproep tot gebed voor de lokale moslims. Hierdoor konden u en uw echtgenoot en kinderen slecht slapen, wat ertoe leidde dat uw kinderen school misten en uw echtgenoot soms te laat wakker werd voor zijn werk. Omdat u deze situatie niet langer volhield, ging uw echtgenoot in juli of augustus 2017 naar de imam van de moskee om te vragen om minder geluid te maken. De imam zei uw echtgenoot dat hij zich niet moest bemoeien omdat hij zelf geen moslim was. Hierop werd de imam agressief en vroeg uw echtgenoot de moskee te verlaten. Een week of twee later was de situatie niet verbeterd en besliste uw echtgenoot naar de politie te gaan. De agent beloofde hem te helpen. Blijkbaar vertelde de politie aan de imam dat uw echtgenoot klacht had ingediend, want een tijdje later, op 29 augustus 2017, kwam de imam met vier of vijf mensen naar uw huis. Hij verweet uw echtgenoot klacht te hebben ingediend bij de politie en zei dat u beter moslim zou worden. Nadat deze personen uw woning verlieten, ging u met uw kinderen naar de markt om inkopen te doen voor de verjaardag van uw zoon. Toen u thuiskwam trof u uw echtgenoot bebloed aan. A. (...) en T. (...) gingen een taxi halen en met het hele gezin ging u naar het ziekenhuis. Zijn neus bleek gebroken te zijn. Van het ziekenhuis ging u naar de politie om te vertellen wat er was gebeurd. Men zei u echter dat het om een religieus probleem ging en zij u niet konden helpen. Daarop ging u naar het gemeentehuis, maar dat was al gesloten. De bewaker vroeg uw gegevens en zei dat er de volgende dag iemand zou komen. De dag daarop, op 30 augustus 2017, kwamen mensen van de gemeente de schade aan uw woning opmeten. Samen met uw dochter ging u naar de apotheek om medicijnen te halen voor uw echtgenoot. Terwijl men uw medicijnen aan het zoeken was, sprak een man u aan en zei dat uw echtgenoot opnieuw naar de politie was geweest. Als u nog een keer naar de politie zou gaan, zou men naar uw huis komen, dingen doen waar uw echtgenoot en kinderen naar zouden moeten kijken en een kind doden. U heeft dit niet aan uw echtgenoot verteld omdat u bang bent dat hij iemand zou doden. U keerde terug naar huis. De volgende dag ging u naar een hulporganisatie, L'esperance, die naar uw woning kwam om te kijken wat er was gebeurd en met uw burens te spreken. 's Avonds kon u niet slapen en zat u met uw gezin in de tuin, toen uw echtgenoot hoorde en zag dat er een groep mensen op weg was naar uw huis. Onmiddellijk vluchtte u met uw gezin via de achterkant van uw woning. U vond een taxi en ging naar Kumanovo. Daar vond uw echtgenoot een woning om te huren. U betaalde voor een maand, maar na twee weken kwam de huisbaas u zeggen dat hij geen problemen wilde en vroeg hij u om te vertrekken. U nam een taxi naar Strumica en huurde opnieuw een woning. Omdat u nog steeds bang was, besloot u het land te verlaten. U reisde met uw gezin op 1 oktober 2017 naar Skopje en ging rechtstreeks naar de bushalte, waar u uw zoons T. (...) en A. (...) op de bus naar België zette. U kon geen tickets voor het hele gezin betalen en ging voor een week naar een vriend van uw echtgenoot in het dorp Reshane. U kon van hem geld lenen en vertrok met de rest van uw gezin op 7 oktober 2017 per bus naar België, waar u op 9 oktober 2017 aankwam. U verbleef bij uw schoonbroer en diende op 24 oktober 2017, vergezeld van uw gezin, uw asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw paspoort neer, de paspoorten van uw kinderen D. (...), K. (...) en A. (...), en geboorteaktes van uw kinderen.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, E.J. (...). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Volgens uw verklaringen ontvluchtte u uw woning en uw land nadat u problemen kende met de imam van de lokale moskee en diens volgelingen (CGVS, p. 8-10). Er dient echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast door enkele inconsistente elementen in uw verklaringen en die van uw gezinsleden. Zo kunnen u noch uw gezinsleden zeggen wat de naam is van de imam en de andere personen met wie u problemen zou hebben gekend, of wie deze personen juist zijn (CGVS, p. 12-13, CGVS J. (...), p. 11-12, CGVS A. (...), p. 9). U sprak over een groep mensen die overal contacten hebben en erop uit zouden zijn om u en uw familie te pakken te krijgen, maar u kon geen enkele uitleg geven over wie die mensen zijn of hun drijfveren om u te blijven achternazitten (CGVS, p. 16-17). Voorts dient te worden verwezen naar uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen na uw vertrek uit Sutka. U verklaarde dat u in Kumanovo snel een woning vond omdat u aan de eigenaar vertelde wat er aan de hand was. Twee weken later zette deze zelfde eigenaar u juist omwille van uw problemen aan de deur, hetgeen volstrekt onlogisch is en waarvoor u geen enkele verklaring kon bieden. U wist ook niet of er een concrete reden was waarom de huisbaas plots bang was geworden en of er een aanwijzing was dat er voor uw familie een bedreiging was in Kumanovo (CGVS, p. 15-16). Uw echtgenote verklaarde dat ze niet wist hoe de huiseigenaar op de hoogte was van jullie problemen

(CGVS J. (...), p. 13), volgens A. (...) hoorde de huiseigenaar van anderen dat er mensen in Kumanovo naar jullie op zoek waren (CGVS A. (...), p. 10-11). Over uw vertrek uit Strumica verklaarde u dat u van burens hoorde dat er twee mensen met baarden naar u op zoek waren gekomen (CGVS, p. 17), terwijl uw echtgenote zei dat niemand iets had gezegd waaruit bleek dat men wist dat u in Strumica was (CGVS J. (...), p. 13). Verder verklaarde u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zus u vertelde dat men na uw vertrek opnieuw uw woning was binnengedrongen en alles had kapotgemaakt (vragenlijst DVZ 2e AA, vraag 19). Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal maakte u hiervan geen enkele melding, ook niet toen u uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog iets was gebeurd. Gewezen op uw eerdere verklaring dat men ook na uw vertrek nog binnenviel in uw woning zei u dat u inderdaad zeker was dat dit was gebeurd, maar dat u niet wist hoe u dat wist. Vervolgens vertelde de dossierbehandelaar u dat u had verteld dat u het van iemand anders had gehoord, en toen zei u dat u het van uw schoonzus had gehoord (CGVS, p. 19). Het feit dat u zich dit element pas verklaarde te herinneren wanneer u bijna letterlijk werd voorgezegd wat uw eerdere verklaringen waren, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze. Dat u hoofdpijn had kan hiervoor geenszins als afdoende verklaring gelden, te meer aangezien u dit element ook voor de middagpauze niet had aangehaald. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen omtrent de problemen met moskeegangers die u zou hebben gekend in Sutka, Kumanovo en Strumica.

Zelfs indien er geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Volgens uw verklaringen ging u voor de eerste keer naar de politie ongeveer een week voor 29 augustus 2017. U was bij de imam geweest en er was niets veranderd, dus besloot u klacht in te dienen (CGVS, p. 8-9). Vooreerst wordt vastgesteld dat u van deze klacht die u zou hebben ingediend geen enkel begin van bewijs neerlegde. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat de politie, naar aanleiding van uw eerste klacht, haar werk niet correct zou hebben uitgevoerd. Immers, u verklaarde dat de politie het probleem enkel verergerde en dat de agenten aan de imam vertelden dat u klacht indiende en dat u niet van moslims hield (CGVS, p. 9, 11), maar u kon niet zeker zijn dat dat was wat de politie aan de imam had verteld – u hoorde dit immers slechts van de imam zelf. U gaf toe dat het net zo goed kon zijn dat de politie haar werk had gedaan, dat men naar de imam was gegaan om het probleem te bespreken, en dat het de imam zelf was die vervolgens begreep dat u degene was die klacht had ingediend (CGVS, p. 12). Van de tweede maal dat u naar de politie ging, nadat u zou zijn aangevallen, legde u evenmin bewijs neer. De politie zou u toen niet hebben willen helpen, en vervolgens ging u naar de gemeente. Er dient vastgesteld te worden dat, toen er mensen van de gemeente naar uw woning kwamen om te kijken wat er was gebeurd, u hen niet vertelde dat de politie u niet had willen helpen (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring hiervoor, dat u er niet aan had gedacht, is weinig overtuigend – het was immers pas nadat de politie u niet wilde helpen dat u de gemeente contacteerde (CGVS, p. 9). Ook aan de hulporganisatie die u contacteerde, vertelde u niets over het gebrekkig optreden van de politie (CGVS, p. 13-14), en evenmin consulteerde u een advocaat of klaagde u de situatie aan bij een andere instantie (CGVS, p. 20). Toen u zich in Kumanovo en Strumica opnieuw bedreigd voelde, liet u daarenboven ook na de lokale autoriteiten te contacteren (CGVS, p. 20). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw verklaring dat u geen klacht indiende omdat u bang was en de politie na uw eerdere klacht uw probleem groter had gemaakt kan, zoals hierboven reeds aangehaald, niet overtuigen. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de politie u niet zou willen helpen omdat de meeste agenten moslim zijn en het een religieus probleem zou zijn (CGVS, p. 9, 12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat in Macedonië slechts ongeveer een kwart tot een derde van de bevolking moslim is, terwijl meer dan twee derde van de bevolking christen is. Het is dus weinig aannemelijk dat u geen agent zou kunnen vinden die geen moslim is. Bovendien neemt de Macedonische overheid, onder meer in de strijd tegen het terrorisme, maatregelen

tegen extremistische islamitische groeperingen en kan er dus geenszins zonder meer worden gesteld dat men niet optreedt in kwesties waar een religieus element meespeelt.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Derhalve kan ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen slechts uw identiteit en die van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan. Het doktersattest voor uw gebroken neus kan geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin uw neus werd gebroken. Evenmin kan het attest van de gemeente bewijzen hoe het komt dat er schade was aan uw woning. Wat betreft het attest van de organisatie Lesperance wordt vastgesteld dat het duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Het is bovendien vreemd om vast te stellen dat hierin wordt gesteld dat de politie en overheid geen maatregelen nemen, terwijl u verklaarde dat u niet aan deze organisatie had verteld dat de politie u niet wilde helpen."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde paspoorten en geboorteaktes bevestigen slechts uw identiteit en die van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van J.E., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 220 102. Verzoekster beroept zich integraal op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot. In de bestreden beslissing wordt de beslissing hernomen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam ten aanzien van verzoeksters echtgenoot. Verzoekster beroept zich in het onderhavige verzoekschrift bovendien integraal op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van het verzoekschrift dat haar echtgenoot indiende bij de Raad in de zaak die gekend is onder het voormelde rolnummer.

2.2. Ten aanzien van verzoeksters echtgenoot werd bij arrest nr. 209 086 van 10 september 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom, heeft u de Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Skopje, Macedonië. Uit uw eerste huwelijk heeft u een zoon T.J. (...) (o.v. 8.529.530). Sinds elf jaar bent u gehuwd met J.I. (...) (o.v. 7.822.284), die uit haar eerste huwelijk een dochter D. (...) heeft die bij haar vader woont en twee zoons Kenan (minderjarig) en A.S. (...) (o.v. 8.529.487). Samen heeft een (minderjarige) dochter, D.J. (...). Samen met uw gezin woonde u in Sutka, bij Skopje, in een woning die eigendom is van uw echtgenote. Op 23 december 2013 diende u samen met uw echtgenote en dochter D. (...) een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat uw echtgenote medische problemen had en in Macedonië niet de juiste behandeling kon krijgen. Op 30 januari 2014 nam het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U diende tegen deze beslissing geen beroep in en keerde terug naar uw woning in Sutka. Sinds een tweetal jaar geleden bent u getuige van Jehova. Vlakbij uw woning in Sutka bevindt zich een moskee. Sinds twee jaar heeft deze moskee haar speakers buiten staan en is er 's morgens om drie uur een luide oproep tot gebed voor de lokale moslims. Hierdoor konden u en uw kinderen slecht slapen, wat ertoe leidde dat uw kinderen school misten en u soms te laat wakker werd voor uw werk. Omdat u deze situatie niet langer volhield, ging u in juli of augustus 2017 naar de imam van de moskee om te vragen om minder geluid te maken. De imam zei u dat u geen probleem zou hebben met het geluid als u zelf moslim zou worden, maar u zei dat u dat niet wilde. Hierop werd de imam agressief en vroeg u de moskee te verlaten. Een week of twee later was de situatie niet verbeterd en besliste u naar de politie te gaan. De agent beloofde u te helpen. Blijkbaar waren er mensen die hadden opgevangen dat u naar de politie was gegaan, want personen die onderweg waren naar de moskee gooide stenen naar uw huis en beledigden u. Na een week, op 29 augustus 2017, kwam de imam met vier of vijf mensen naar uw huis. Hij verweet u klacht te hebben ingediend bij de politie en zei u opnieuw dat u beter moslim zou worden. Nadat deze personen uw woning verlieten, gingen uw echtgenote en kinderen naar de markt om inkopen te doen voor de verjaardag van uw zoon. Die middag kwamen vijf of zes mensen naar uw woning. Zij vielen u fysiek aan, vernielden uw woning en vertrokken. Toen uw familie even later thuiskwam troffen zij u bebloed aan. A. (...) en T. (...) gingen een taxi halen en met het hele gezin ging u naar het ziekenhuis. Uw neus bleek gebroken te zijn. Van het ziekenhuis ging u naar de politie om te vertellen wat er was gebeurd. Men zei u echter dat het om een religieus probleem ging en zij u niet konden helpen. Daarop ging u naar het gemeentehuis, maar dat was al gesloten. De bewaker vroeg uw gegevens en zei dat er de volgende dag iemand zou komen. De dag daarop, op 30 augustus 2017, kwamen twee mannen van de gemeente de schade aan uw woning opmeten. U ging ook naar een hulporganisatie, L'esperance, die de volgende dag naar uw woning kwam om te kijken wat er was gebeurd en met uw burens te spreken. 's Avonds kon u niet slapen en zat u met uw gezin in de tuin, toen u hoorde en zag dat er een groep mensen op weg was naar uw huis. Onmiddellijk vluchtte u met uw gezin via de achterkant van uw woning. U vond een taxi en ging naar Kumanovo. Daar legde u aan iemand uit wat er aan de hand was en kon u om die reden snel een woning huren. U betaalde voor een maand, maar na twee weken kwam de huisbaas u zeggen dat hij geen problemen wilde en vroeg hij u om te vertrekken. U nam een taxi naar Strumica en huurde opnieuw een woning. Na twee weken vernam u echter van burens dat er mensen op zoek waren gekomen naar u. Hierop besloot u het land te verlaten. U reisde met uw gezin op 1 oktober 2017 naar Skopje en ging rechtstreeks naar de bushalte, waar u uw zoons T. (...) en A. (...) op de bus naar België zette. U kon geen tickets voor het hele gezin betalen en ging voor een week naar een vriend in het dorp Reshane. U kon van hem geld lenen en vertrok met de rest van uw gezin op 7 oktober 2017 per bus naar België, waar u op 9 oktober 2017 aankwam. U verbleef bij uw broer en diende op 24 oktober 2017, vergezeld van uw gezin,

uw asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw paspoort neer, een kopie van uw identiteitskaart, een doktersattest van uw aanval, een document van de gemeente met een overzicht van de schade die aan uw woning werd aangebracht, een document van de organisatie L'esperance waarin wordt gesteld dat u problemen kende met extremistische moslims omdat u geen moslim meer wilde zijn, en geboorteaktes van uw kinderen.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Volgens uw verklaringen ontvluchtte u uw woning en uw land nadat u problemen kende met de imam van de lokale moskee en diens volgelingen (CGVS, p. 8-10). Er dient echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast door enkele inconsistente elementen in uw verklaringen en die van uw gezinsleden. Zo kunnen u noch uw gezinsleden zeggen wat de naam is van de imam en de andere personen met wie u problemen zou hebben gekend, of wie deze personen juist zijn (CGVS, p. 12-13, CGVS J. (...), p. 11-12, CGVS A. (...), p. 9). U sprak over een groep mensen die overal contacten hebben en erop uit zouden zijn om u en uw familie te pakken te krijgen, maar u kon geen enkele uitleg geven over wie die mensen zijn of hun drijfveren om u te blijven achternazitten (CGVS, p. 16-17). Voorts dient te worden verwezen naar uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen na uw vertrek uit Sutka. U verklaarde dat u in Kumanovo snel een woning vond omdat u aan de eigenaar vertelde wat er aan de hand was. Twee weken later zette deze zelfde eigenaar u juist omwille van uw problemen aan de deur, hetgeen volstrekt onlogisch is en waarvoor u geen enkele verklaring kon bieden. U wist ook niet of er een concrete reden was waarom de huisbaas plots bang was geworden en of er een aanwijzing was dat er voor uw familie een bedreiging was in Kumanovo (CGVS, p. 15-16). Uw echtgenote verklaarde dat ze niet wist hoe de huiseigenaar op de hoogte was van jullie problemen (CGVS J. (...), p. 13), volgens A. (...) hoorde de huiseigenaar van anderen dat er mensen in Kumanovo naar jullie op zoek waren (CGVS A. (...), p. 10-11). Over uw vertrek uit Strumica verklaarde u dat u van burens hoorde dat er twee mensen met baarden naar u op zoek waren gekomen (CGVS, p. 17), terwijl uw echtgenote zei dat niemand iets had gezegd waaruit bleek dat men wist dat u in Strumica was (CGVS J. (...), p. 13). Verder verklaarde u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zus u vertelde dat men na uw vertrek opnieuw uw woning was binnengedrongen en alles had kapotgemaakt (vragenlijst DVZ 2e AA, vraag 19). Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal maakte u hiervan geen enkele melding, ook niet toen u uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog iets was gebeurd. Gewezen op uw eerdere verklaring dat men ook na uw vertrek nog binnenviel in uw woning zei u dat u inderdaad zeker was dat dit was gebeurd, maar dat u niet wist hoe u dat wist. Vervolgens vertelde de dossierbehandelaar u dat u had verteld dat u het van iemand anders had gehoord, en toen zei u dat u het van uw schoonzus had gehoord (CGVS, p. 19). Het feit dat u zich dit element pas verklaarde te herinneren wanneer u bijna letterlijk werd voorgezegd wat uw eerdere verklaringen waren, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze. Dat u hoofdpijn had kan hiervoor geenszins als afdoende verklaring gelden, te meer aangezien u dit element ook voor de middagpauze niet had aangehaald. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen omtrent de problemen met moskeegangers die u zou hebben gekend in Sutka, Kumanovo en Strumica.

Zelfs indien er geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Volgens uw verklaringen ging u voor de eerste keer naar de politie ongeveer een week voor 29 augustus 2017. U was bij de imam geweest en er was niets veranderd, dus besloot u klacht in te dienen (CGVS, p. 8-9). Vooreerst wordt vastgesteld dat u van deze klacht die u zou hebben ingediend geen enkel begin van bewijs neerlegde. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat de politie, naar aanleiding van uw eerste klacht, haar werk niet correct zou hebben uitgevoerd. Immers, u verklaarde dat de politie het probleem enkel verergerde en dat de agenten aan de imam vertelden dat u klacht indiende en dat u niet van moslims hield (CGVS, p. 9, 11),

maar u kon niet zeker zijn dat dat was wat de politie aan de imam had verteld – u hoorde dit immers slechts van de imam zelf. U gaf toe dat het net zo goed kon zijn dat de politie haar werk had gedaan, dat men naar de imam was gegaan om het probleem te bespreken, en dat het de imam zelf was die vervolgens begreep dat u degene was die klacht had ingediend (CGVS, p. 12). Van de tweede maal dat u naar de politie ging, nadat u zou zijn aangevallen, legde u evenmin bewijs neer. De politie zou u toen niet hebben willen helpen, en vervolgens ging u naar de gemeente. Er dient vastgesteld te worden dat, toen er mensen van de gemeente naar uw woning kwamen om te kijken wat er was gebeurd, u hen niet vertelde dat de politie u niet had willen helpen (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring hiervoor, dat u er niet aan had gedacht, is weinig overtuigend – het was immers pas nadat de politie u niet wilde helpen dat u de gemeente contacteerde (CGVS, p. 9). Ook aan de hulporganisatie die u contacteerde, vertelde u niets over het gebrekkig optreden van de politie (CGVS, p. 13-14), en evenmin consulteerde u een advocaat of klaagde u de situatie aan bij een andere instantie (CGVS, p. 20). Toen u zich in Kumanovo en Strumica opnieuw bedreigd voelde, liet u daarenboven ook na de lokale autoriteiten te contacteren (CGVS, p. 20). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw verklaring dat u geen klacht indiende omdat u bang was en de politie na uw eerdere klacht uw probleem groter had gemaakt kan, zoals hierboven reeds aangehaald, niet overtuigen. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de politie u niet zou willen helpen omdat de meeste agenten moslim zijn en het een religieus probleem zou zijn (CGVS, p. 9, 12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat in Macedonië slechts ongeveer een kwart tot een derde van de bevolking moslim is, terwijl meer dan twee derde van de bevolking christen is. Het is dus weinig aannemelijk dat u geen agent zou kunnen vinden die geen moslim is. Bovendien neemt de Macedonische overheid, onder meer in de strijd tegen het terrorisme, maatregelen tegen extremistische islamitische groeperingen en kan er dus geenszins zonder meer worden gesteld dat men niet optreedt in kwesties waar een religieus element meespeelt.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming

bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Derhalve kan ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen slechts uw identiteit en die van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan. Het doktersattest voor uw gebroken neus kan geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin uw neus werd gebroken. Evenmin kan het attest van de gemeente bewijzen hoe het komt dat er schade was aan uw woning. Wat betreft het attest van de organisatie Lesperance wordt vastgesteld dat het duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Het is bovendien vreemd om vast te stellen dat hierin wordt gesteld dat de politie en overheid geen maatregelen nemen, terwijl u verklaarde dat u niet aan deze organisatie had verteld dat de politie u niet wilde helpen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 van het EVRM.

2.2. Verzoeker gaat vooreerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Over de aangehaalde gebreken in de verklaringen, tegenstrijdigheden en inconsistenties, voert hij aan:

"Verzoeker heeft evenwel een duidelijke verklaring gegeven omtrent de drijfveren van deze personen, namelijk het feit dat zij zich niet wouden bekeren tot moslim, en het feit dat zij klachten hadden omtrent het geluid afkomstig van de moskee.

Uit het dossier en de verklaringen van verzoeker kan er bovendien geen twijfel over bestaan dat verzoeker en zijn gezin steeds eenduidige verklaringen hebben afgelegd.

Dat verzoeker de naam van de imam of van de andere personen met wie zijn problemen hebben niet kent, kan niet verwonderen. Verschillende onbekende personen zijn het huis van verzoeker binnengedrongen, om hen te bedreigen en bloot te stellen aan geweld.

Hoe kan er in bovenvermelde omstandigheden van verzoeker verwacht worden op de hoogte te zijn van de naam van deze personen?"

Inzake de motivering omtrent de beschermingsmogelijkheden in Macedonië, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker is evenwel meermaals bij de politie geweest, eveneens om klacht in te dienen. De politie wenste zich echter niet te moeien met het religieus getinte conflict. De klacht van verzoeker werd zelfs niet eens genoteerd, waardoor het voor verzoeker uiteraard onmogelijk is om hiervan enig bewijs bij te brengen.

Verzoeker is vervolgens naar de gemeente geweest. De gemeente heeft een document opgesteld, hetgeen door verzoeker werd bijgebracht. Tevens heeft verzoeker een hulporganisatie gecontacteerd.

De stelling van verzoeker dat "indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden" kan dan ook niet overtuigen, aangezien verzoeker zowel de politie, de gemeente als een hulporganisatie op de hoogte heeft gebracht van de feiten.

Verzoeker heeft bijgevolg voldoende aangetoond dat zij de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput.

Deze feitelijkheden hebben er echter toe geleid dat verzoeker en zijn gezinsleden werden blootgesteld aan bedreigingen en fysiek geweld.

Verwerende partij kan bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker na de gebeurtenissen nog voldoende vertrouwen zou moeten hebben in andere overheidsinstanties.

Verzoeker riskeerde immers opnieuw te worden blootgesteld aan geweld en discriminatie, waartegen niet wordt ingegrepen door de overheid.

Op de vraag of verzoeker de gemeente of de hulporganisatie op de hoogte heeft gebracht van het "gebrekig optreden van de politie" werd uiteraard negatief geantwoord.

Ondanks het feit dat er in Macedonië verschillende mogelijkheden zou bestaan om klacht in te dienen tegen het niet correct optreden van de politie, kan van verzoeker redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij geen vrees heeft dat dit negatieve gevolgen zou kunnen teweegbrengen voor hem en zijn gezin.

Het feit dat aan de gemeente en de hulporganisatie geen klacht werd gedaan over het "gebrekkig optreden van de politie" impliceert voorts niet dat deze instanties niet op de hoogte waren van het feit dat verzoeker wel degelijk bij de politie is geweest om zijn verhaal te doen. Dit spreekt voor zich aangezien verzoeker heeft uitgelegd welke feiten aanleiding hebben gegeven tot de geweldpleging.

Wat betreft de mededeling van verwerende partij dat er, niettegenstaande noodzakelijke hervormingen om o.a. corruptie verder aan te pakken, uit informatie blijkt dat in Macedonië maatregelen werden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, wijst verzoeker op het verschil tussen het bestaan van deze mechanismen, instrumenten en wetten enerzijds en de effectieve toegang en toepassing ervan anderzijds.

Dit wordt in casu door verzoeker aan der lijve ondervonden, gelet op het feit dat er aan de diverse meldingen door het gezin van verzoeker aan de politie, gemeente en andere instanties, geen gevolgen werden verleend.

Ten slotte houdt verwerende partij ten onrechte geen rekening met het feit dat verzoeker en zijn gezin afkomstig zijn uit Sutka. Dit is een Roma-nederzetting. Het overgrote deel van de Roma bevolking is moslim. De overweging van verwerende partij dat in Macedonië slechts ongeveer een kwart tot een derde van de bevolking moslim is, terwijl dan meer dan twee derde van de bevolking christen is, en het om die reden weinig aannemelijk is dat geen agent zou kunnen worden gevonden die geen moslim is, is dan ook weinig overtuigend.

De vrees van verzoeker om naar de politiediensten te stappen dient te worden nagekeken in het licht van zijn toestand als niet-moslim Roma. Ondanks de genomen maatregelen is het gerechtelijk systeem in Macedonië nog steeds niet onafhankelijk, onpartijdig en juist en is er nog sprake van terugkerende corruptie en schending van fundamentele rechten.

Verder dient ook vastgesteld te worden dat verzoeker goede vooruitzichten had, dat hij geen familiale of financiële problemen had en dat er de facto geen andere redenen zijn die hem zijn thuisland zouden doen ontvluchten."

Verder gaat verzoeker in op de neergelegde documenten. Dienaangaande stelt hij:

"Nochtans wordt zowel op het doktersattest uitdrukkelijk gesteld dat de gebroken neus van de heer J. (...) het gevolg was van fysiek geweld. Ook op het attest van de gemeente wordt aangehaald dat er schade werd verricht aan de woning van het gezin. De data op deze documenten (respectievelijk 29 augustus 2017, en 30 augustus 2017) laten niets aan de verbeelding over, en stemmen bovendien overeen met de verklaring van verzoeker en zijn gezinsleden.

Verzoeker betwist dat het attest van de hulporganisatie een gesolliciteerd document betreft.

De commissaris-generaal heeft nagelaten een individueel authenticiteitsonderzoek in te stellen voor wat betreft dit document, doch gaat er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten geen bewijswaarde kan worden gehecht.

Verzoeker is van mening dat de bijgebrachte documenten door verwerende partij ten onrechte naast zich worden neergelegd."

Verzoeker concludeert dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Tevens wijst hij in dit kader op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In deze stelt hij dat alle inzake de vluchtelingenstatus aangevoerde middelen ook gelden inzake de subsidiaire bescherming.

2.4. Verzoeker vraagt nog "dat indien hij aangaande zijn verzoek in hoger beroep wordt gehoord, te worden gehoord".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een

verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de lokale imam en diens volgelingen.

Inzake het door verzoeker aangevoerde asielrelaas wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Volgens uw verklaringen ontvluchtte u uw woning en uw land nadat u problemen kende met de imam van de lokale moskee en diens volgelingen (CGVS, p. 8-10). Er dient echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast door enkele inconsistente elementen in uw verklaringen en die van uw gezinsleden. Zo kunnen u noch uw gezinsleden zeggen wat de naam is van de imam en de andere personen met wie u problemen zou hebben gekend, of wie deze personen juist zijn (CGVS, p. 12-13, CGVS J. (...), p. 11-12, CGVS A. (...), p. 9). U sprak over een groep mensen die overal contacten hebben en erop uit zouden zijn om u en uw familie te pakken te krijgen, maar u kon geen enkele uitleg geven over wie die mensen zijn of hun drijfveren om u te blijven achternazitten (CGVS, p. 16-17).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Het was, in acht genomen dat (i) de lokale imam een publieke figuur is; (ii) verzoeker deze persoon blijkens het niet-betwiste feitenrelaas aansprak en meermaals ontmoette; (iii) verzoeker de politie, de gemeente en een hulporganisatie contacteerde in het kader van zijn problemen met de imam en diens volgelingen; (iv) de personen die hem zochten volgens hem overal contacten hadden, geenszins onredelijk om te verwachten dat verzoeker en diens gezinsleden minstens op de hoogte zouden zijn van de identiteit van de imam en hun overige belagers. Verder verstrekt verzoeker met zijn verwijzing naar de reden voor hun initiële problemen met deze belagers geheel geen uitleg voor het feit dat of reden waarom deze belagers hem en zijn gezin ook nadien en elders blijvend zouden willen viseren.

Verzoeker voert verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motieven:

“Voorts dient te worden verwezen naar uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen na uw vertrek uit Sutka. U verklaarde dat u in Kumanovo snel een woning vond omdat u aan de eigenaar vertelde wat er aan de hand was. Twee weken later zette deze zelfde eigenaar u juist omwille van uw problemen aan de deur, hetgeen volstrekt onlogisch is en waarvoor u geen enkele verklaring kon bieden. U wist ook niet of er een concrete reden was waarom de huisbaas plots bang was geworden en of er een aanwijzing was dat er voor uw familie een bedreiging was in Kumanovo (CGVS, p. 15-16). Uw echtgenote verklaarde dat ze niet wist hoe de huiseigenaar op de hoogte was van jullie problemen (CGVS J. (...), p. 13), volgens A. (...) hoorde de huiseigenaar van anderen dat er mensen in Kumanovo naar jullie op zoek waren (CGVS A. (...), p. 10-11). Over uw vertrek uit Strumica verklaarde u dat u van burens hoorde dat er twee mensen met baarden naar u op zoek waren gekomen (CGVS, p. 17), terwijl uw echtgenote zei dat niemand iets had gezegd waaruit bleek dat men wist dat u in Strumica was (CGVS J. (...), p. 13). Verder verklaarde u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zus u vertelde dat men na uw vertrek opnieuw uw woning was binnengedrongen en alles had kapotgemaakt (vragenlijst DVZ 2e AA, vraag 19). Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal maakte u hiervan geen enkele melding, ook niet toen u uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog iets was gebeurd. Gewezen op uw eerdere verklaring dat men ook na uw vertrek nog binnenviel in uw woning zei u dat u inderdaad zeker was dat dit was gebeurd, maar dat u niet wist hoe u dat wist. Vervolgens vertelde de dossierbehandelaar u dat u had verteld dat u het van iemand anders had gehoord, en toen

zei u dat u het van uw schoonzus had gehoord (CGVS, p. 19). Het feit dat u zich dit element pas verklaarde te herinneren wanneer u bijna letterlijk werd voorgezegd wat uw eerdere verklaringen waren, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze. Dat u hoofdpijn had kan hiervoor geenszins als afdoende verklaring gelden, te meer aangezien u dit element ook voor de middagpauze niet had aangehaald. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen omtrent de problemen met moskeegangers die u zou hebben gekend in Sutka, Kumanovo en Strumica.”

Hij beperkt zich er immers toe op louter algemene wijze te poneren dat er geen twijfel over kan bestaan dat hijzelf en zijn gezinsleden steeds eenduidige verklaringen zouden hebben afgelegd. Met deze loutere en kennelijke miskenning van de voormelde, concrete motieven, doet hij aan deze motieven op generlei wijze afbreuk.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas.

Indien aan dit relaas toch enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd:

“Zelfs indien er geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Volgens uw verklaringen ging u voor de eerste keer naar de politie ongeveer een week voor 29 augustus 2017. U was bij de imam geweest en er was niets veranderd, dus besloot u klacht in te dienen (CGVS, p. 8-9). Vooreerst wordt vastgesteld dat u van deze klacht die u zou hebben ingediend geen enkel begin van bewijs neerlegde. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat de politie, naar aanleiding van uw eerste klacht, haar werk niet correct zou hebben uitgevoerd. Immers, u verklaarde dat de politie het probleem enkel verergerde en dat de agenten aan de imam vertelden dat u klacht indiende en dat u niet van moslims hield (CGVS, p. 9, 11), maar u kon niet zeker zijn dat dat was wat de politie aan de imam had verteld – u hoorde dit immers slechts van de imam zelf. U gaf toe dat het net zo goed kon zijn dat de politie haar werk had gedaan, dat men naar de imam was gegaan om het probleem te bespreken, en dat het de imam zelf was die vervolgens begreep dat u degene was die klacht had ingediend (CGVS, p. 12). Van de tweede maal dat u naar de politie ging, nadat u zou zijn aangevallen, legde u evenmin bewijs neer. De politie zou u toen niet hebben willen helpen, en vervolgens ging u naar de gemeente. Er dient vastgesteld te worden dat, toen er mensen van de gemeente naar uw woning kwamen om te kijken wat er was gebeurd, u hen niet vertelde dat de politie u niet had willen helpen (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring hiervoor, dat u er niet aan had gedacht, is weinig overtuigend – het was immers pas nadat de politie u niet wilde helpen dat u de gemeente contacteerde (CGVS, p. 9). Ook aan de hulporganisatie die u contacteerde, vertelde u niets over het gebrekkig optreden van de politie (CGVS, p. 13-14), en evenmin consulteerde u een advocaat of klaagde u de situatie aan bij een andere instantie (CGVS, p. 20). Toen u zich in Kumanovo en Strumica opnieuw bedreigd voelde, liet u daarenboven ook na de lokale autoriteiten te contacteren (CGVS, p. 20). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw verklaring dat u geen klacht indiende omdat u bang was en de politie na uw eerdere klacht uw probleem groter had gemaakt kan, zoals hierboven reeds aangehaald, niet overtuigen. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de politie u niet zou willen helpen omdat de meeste agenten moslim zijn en het een religieus probleem zou zijn (CGVS, p. 9, 12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat in Macedonië slechts ongeveer een kwart tot een derde van de bevolking moslim is, terwijl meer dan twee derde van de bevolking christen is. Het is dus weinig aannemelijk dat u geen agent zou kunnen vinden die geen moslim is. Bovendien neemt de Macedonische overheid, onder meer in de strijd tegen het terrorisme, maatregelen

tegen extremistische islamitische groeperingen en kan er dus geenszins zonder meer worden gesteld dat men niet optreedt in kwesties waar een religieus element meespeelt.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Indien al aangenomen zou kunnen worden dat hij tweemaal naar de lokale politie ging en dat deze hem niet kon of wilde helpen, hetgeen gelet op zijn voormelde verklaring dat het net zo goed kon zijn dat de politie haar werk wel deed op zich reeds bezwaarlijk kan worden aangenomen, verstrekt verzoeker hiermee namelijk hoegenaamd geen verklaring voor het gegeven dat hij nadien noch ten overstaan van de gemeente, noch ten overstaan van de door hem aangesproken hulporganisatie, die hem beide kennelijk wel wilden helpen, zou hebben aangegeven dat de politie hiertoe in gebreke bleef. Evenmin biedt hij een dienstige verklaring voor het feit dat hij nadien, wanneer hij elders (meer bepaald in Kumanovo en Strumica) werd gevisieerd, zich aldaar niet wendde tot de politie. Dat de lokale politie hem eerder niet wilde of kon beschermen tegen de plaatselijke imam, betekent immers geenszins dat zomaar aangenomen kon worden dat andere politiediensten dit elders evenmin zouden willen of kunnen. In deze blijkt uit de voormelde landeninformatie bovendien genoegzaam dat, indien ook deze politiediensten hem niet hadden kunnen of willen helpen, verzoeker nog over verschillende andere mogelijkheden beschikte om in zijn land van herkomst alsnog bescherming te verkrijgen via andere en hogere overheden. Redelijkerwijze mocht, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, weldegelijk worden verwacht dat hij aldaar de interne beschermingsmogelijkheden zou hebben uitgeput alvorens de drastische beslissing te nemen om zijn land te verlaten en aanspraak te maken op internationale bescherming.

De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen (administratief dossier, map 'documenten'). Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, geenszins moet worden aangetoond dat deze documenten vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun

bewezen valsheid, kan er beslist worden om aan deze stukken bewijswaarde te ontfeggen. In casu wordt in de bestreden beslissing omtrent de neergelegde documenten terecht gesteld:

“De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen slechts uw identiteit en die van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan. Het doktersattest voor uw gebroken neus kan geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin uw neus werd gebroken. Evenmin kan het attest van de gemeente bewijzen hoe het komt dat er schade was aan uw woning. Wat betreft het attest van de organisatie Lesperance wordt vastgesteld dat het duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Het is bovendien vreemd om vast te stellen dat hierin wordt gesteld dat de politie en overheid geen maatregelen nemen, terwijl u verklaarde dat u niet aan deze organisatie had verteld dat de politie u niet wilde helpen.”

Bijkomend kan worden opgemerkt dat aan documenten zoals de voorgelegde stukken hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Zij kunnen op zich echter niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger besproken asielmotieven. Gelet op hoger, omtrent deze motieven gedane vaststellingen toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

Ten aanzien van de overige door verzoekster neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing tot slot terecht gesteld:

“De door u neergelegde paspoorten en geboorteaktes bevestigen slechts uw identiteit en die van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan.”

Verzoekster laat deze motieven ongemoeid.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT